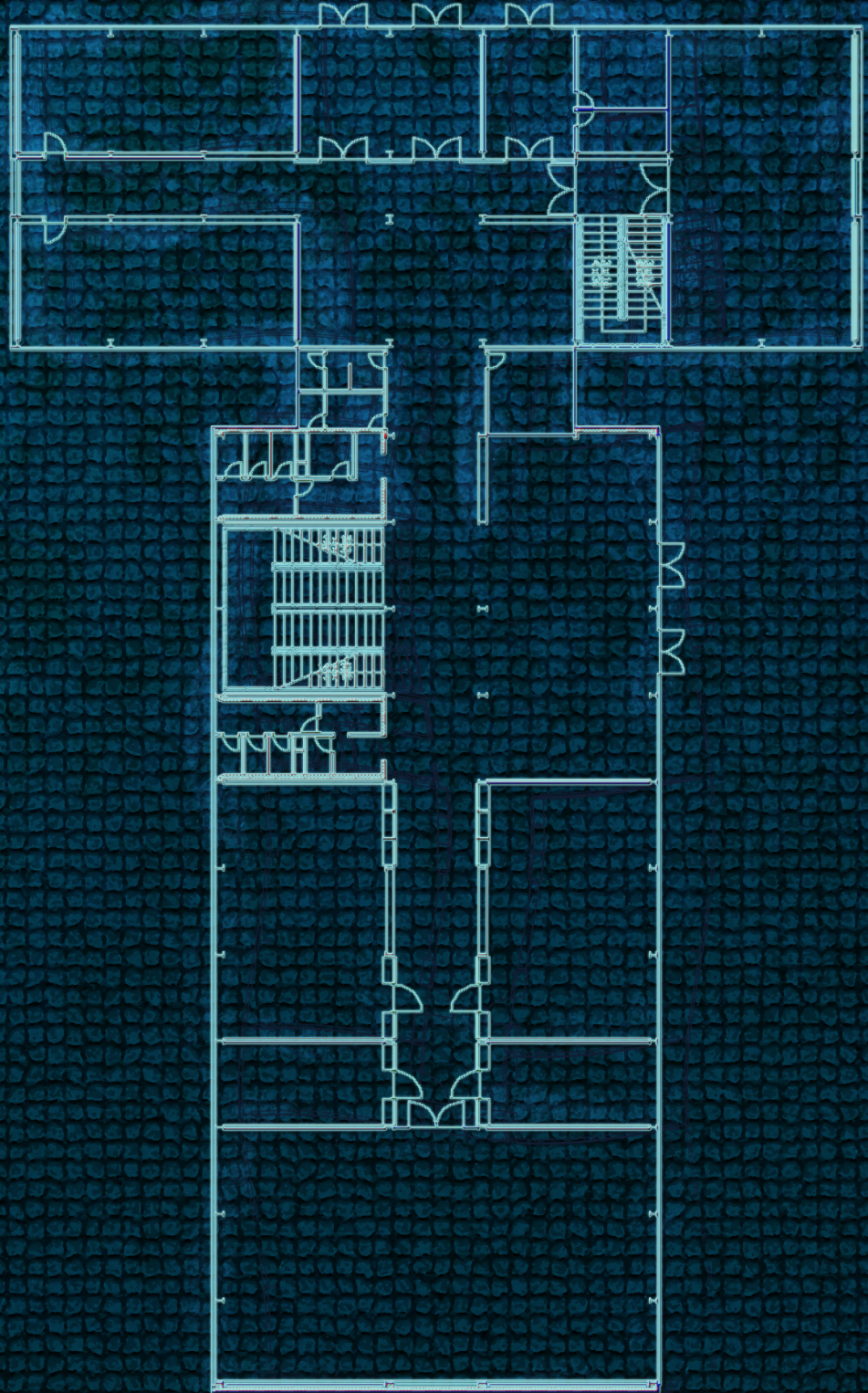

Školski list Tehničke škole Slavonski Brod

Tehničar

Broj 12 | 2009.
www.tssb.hr

60 GODINA ŠKOLE

FOKUS | MISLOMANIJA | PROJEKTI

**Čaplja zove,
Picok javi se**
str. 4

**Tehnološki pogled
u budućnost**
str. 7

Sadržaj

Four de Matour
str. 11

Ah, ta moda
str. 13

Glazbena abeceda
str. 14 - 15

**Iz vašeg
pera...**
str. 18

Školski list Tehničke škole Slavonski Brod

Izdavač:
Tehnička škola Slavonski Brod
E. Kumičića 55
35 000 Slavonski Brod

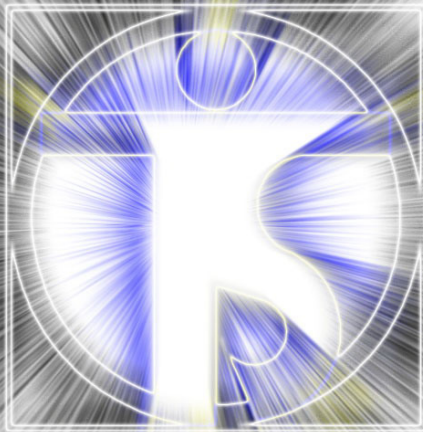
e-mail:
tehnickaskola-slbrod@skole.htnet.hr

web:
www.tssb.hr

Za izdavača
Janja Brekalo, prof.

Uvodna riječ

Dragi naši tehničari, deo nas opet k vama! U rukama držite dvanaesti broj Tehničara koji je većim dijelom posvećen proslavi šezdesete obljetnice rada drage nam škole. Da, dobro ste pročitali – Tehnička škola proslavila je 60 godina rada! Puno je to, zar ne? Obrazovala je i ispratila ova škola mnoge generacije, a brojne tek dolaze. Središnja je proslava, kako joj i ime reče, bila svečana. Svečana akademija održana je u KKD „IBM“, naravno, naši novinari bili su tamo. Osim ove velike obljetnice i događaja koji su bili vezani uz nju, popratili smo i druge susrete, natjecanja i priče iz školskoga života koje vam donosimo na sljedećim stranicama.

Kao i prošle, i ove smo godine ponovno sami izradili časopis, od tekstova i fotografija do prijeloma.

Zahvalni smo našim novinarima, fotografima, crtačima (i ostalima!) na odličnoj suradnji, a rado izdvajamo dragog nam Filipa koji je posao prijeloma (opet) odradio samostalno.

Sada možete okrenuti stranicu i krenuti s istraživanjem školskog lista.

Vjerujemo da ćete uživati čitajući naš školski list.

Urednica,

Heladija Ćurić, 3. F

Music info
str. 19

Vježbenička
tvrtka
str. 16

Budi informiran
str. 17

Odgovorna urednica
Jadranka Junačko, prof.

Lektorica
Dubravka Andrić, prof.

Glavna urednica
Heladija Ćurić, 3.F

Zemjenik urednice
Filip Prpić, 3.F

Novinari i suradnici

Heladija Ćurić, Tomislava Katinić, Nikolina Tomić, Barbara Posavac, Nikolina Margetić, Ana Fogadić, Gabriela Gavrić, Antonia Alković, Ana Barbarić, Matea Begić, Kristina Glavaš, Kristina Pavlović, Kristina Jagodar, Ines Stjepanović, Katarina Ružkan, Ivona Vrljić, Davor Šimunović, Josipa Božić, Marijana Tadijanović, Renato Nenadić, Ivan Marinić, Ivan Pocintela, Dejan Mijić

Grafička priprema
Filip Prpić, 3.F

Naslovnica
Filip Prpić, 3.F
Ivan Pocintela, 1.B

Obrada fotografija
Ivan Pocintela, 1.B

Tisak i naklada
Grafotisak 1000 kom.

Čaplja zove, Picok, javi se

Skoro pa su svi učenici Tehničke škole došli pred Kazališno-koncertnu dvoranu Ivana Brlić-Mažuranić u zakažano vrijeme kako bi vidjeli još jedno zbivanje vezano uz školu. Svi smo mislili: «Ah! Opet dosadna predavanja ili nešto tomu slično». No, to je bilo prilično daleko od naših razmišljanja.

28. listopada 2008. bio je jedan od nezaboravnih i najboljih dana koje smo doživjeli u našem kratkom školovanju. Ušavši u dvoranu i udobno se smjestivši, promatrali smo mnoge prezentacije koje su predstavljene, razgovore obavljene s nekim bitnim ljudima, zabilježene događaje iz prošlosti škole, kvizove, mnoge pjesme, bilo je ovdje plesa, zahvala... No, najbolje da počnem iz početka.

Prvo što je bilo na rasporedu je pomalo duga prezentacija o «korijenima» naše škole, tj. početak nastajanja škole. Detaljno nam je prikazano kako se Tehnička škola iz godine u godinu razvijala i nadopunjavala te kako je uspijevala prebroditi svakakve probleme i nevolje koje su je snašle. Mnogi od nas, sadašnjih učenika, isto će tako završiti srednju i s radošću i ponosom govoriti kako smo išli u ovu školu. Neki će od nas biti isto tako priznati u cijeloj Republici, a možda i šire. Moramo biti optimistični i gledati k boljem sutra i biti zahvalni sposobnim ljudima koji su vodili ovu školu kroz tolike silne godine. U ovoj školi ima puno pametne i mudre djece koja će uspjeti u životu i iskoristiti svoje znanje što bolje mogu. Svima je poznato da su naši profesori pravi profesionalci u svojim strukama i moramo isto tako i njima biti zahvalni što daju sve od sebe da nas nečemu nauče. No, i oni ponekad griješe

što nam je pokazao i kviz «Profesori nemaju pojma!».

Na pozornicu su stupili i plesači iz Slavnskoga Broda koji su nam pokazali neke domišljate i kreativne plesne korake. Bilo je jako lijepo gledati i uživati u «poslasticama» koje su nam priredili naši plesači, djevojke u narodnim nošnjama, svirači s onolikim silnim tamburicama i gitarama te ostalim instrumentima. Moram napomenuti te pohvaliti i srednjoškolce koji su došli iz Zadra pokazati nam svoje pjevačke talente. Bilo je ovdje i učenika koji su predvno recitali stihove «Budi svoj», s mnogo žara, osjećaja, razumijevanja. Kao napredna škola imamo i svoju himnu koja je genijalna, domišljata, odlična. Bio je ovdje i voditelj koji nas je s mnogo strpljenja vodio kroz cijeli program i još više uvećao ovo zbivanje. Kratki filmić o troje tipičnih učenika Tehničke škole dao nam je pot-

puno novi dojam o silnim događajima u dvorani. Naravno da moram pohvaliti i istaknuti jedan bend, «No nejm», koji je na predivan način uvećao ovo zbivanje i smaram da je to bio i vrhunac jedne predivne večeri. Nadam se da od silnog nabiranja nisam nešto propustila ili zaboravila jer za sve imam samo pohvale, a onim učenicima koji su stupili na pozornicu, svaka čast te iskrene čestitke jer su

imali hrabrosti stati pred puno nas ostalih učenika u dvorani i pokazati nam svoju kreativnost.

Podrška i povjerenje koje se javljalo u

proteklih 60 godina je svakim danom sve više i više jačalo, budilo samopouzdanje i vjeru među učenicima što se vidi i po njima samima. Nadamo se da će to povjerenje i dalje rasti i bivati sve veće jer je to najbitnije kod nas učenika, izgraditi si sada temelje za daljnji život te imati sigurnu budućnost.

„Akademija je bila vrlo dinamična, raznolika i dobro osmišljena.“

Dojmovi učenika, profesora, gostiju i ostalih djelatnika škole nakon svečane akademije:

Janja Brekalo, prof: *Super! Hvala svima, a najviše hvala kolegici Božici Sedlić, svim učenicima i svima onima koju su sudjelovali na akademiji. Svi zajedno možemo biti zadovoljni, ponosni na školu i ljude koji u njoj rade. Nadam se da i vi učenici možete biti ponosni.*

Božica Sedlić, prof: *Bilo je dobro. Moglo se iza vidjeti kako je bilo. Po reakciji publike vidjelo se da su bili zadovoljni. Uspjeli smo napraviti da njima bude zanimljivo i da im prenesemo ozbiljniji*

560

sadržaj. Možda stvari za koje oni nikada ne bi pokazali zanimanje i pozornost, ove večeri su poslušali i pogledali to jer je njima bilo potaman i onako kako se njima sviđa.

Maja Jukić, prof: Što drugo reći nego da sam ponosna što sam u Tehničkoj školi i član ovakvog skupa i nastavnika i učenika. Najviše sam ponosna na učenike i na svoje kolege što su sve ovako lijepo organizirali.

Ankica Knežević, profesorica engleskog jezika u Tehničkoj školi prije 16 godina: Akademija je bila vrlo dinamična, raznolika i dobro osmišljena.

Vlasta Dasović, referent: Mandarine su prekrasne! (smijeh) Mislim da ovakvo što još nije viđeno. Svi sudionici su predivni, publika predivna. Oduševljena sam. Svi su bili super, plesači, pjevači i torta je bila odlična. Divno i ponovilo se!

Tatjana Janjetović-Miljanović, prof: Izvrsno! Prekrašno! Svaka čast!

Mario Vidović, učenik 1.r. Medicinske škole iz Zadra: Super! Odlično! Ludnica!

Dubravka Mesić, prof: Čista desetka! Profesorici Sedlić svaka čast, svim organizatorima i svima koji su sudjelovali, pomogli...

Josip Marinović, 3.F: Sve super! Sve 5!

Mario Garić, 4.C: Bilo je odlično!

Kristina Glavaš, 3.B: Bilo je suuuuper!

Ankica Samaržija, spremačica: Super! Odlično!

Boris Lazarić, 4.H: Bilo mi je OK!

Ines Stjepanović, 3.B i Ana Čalušić, 3.F: Odlično! Ismijale smo se!

Matija Janković i Dino Mišković, bivši učenici (4.A, šk. god. 2007./2008.): Svidio nam se program. Bilo je odlično!

Filip Prpić, 3.F: Odlično, bila mi je čast nastupiti za školu i doprinijeti akademiji.

Heladija Ćurić, 3.F
Barbara Posavac, 2.A

Nasi učenici s gostima iz Zadra

Moja Tehnička

*Svačog dana dođem pred tebe,
Uđem među tvoje zidove,
Snimaju me kamere
Gdje god se okrenem,
Nema šanse da išta razbijem.*

*Svako od nas ima jedan cilj
Kako utec da se ne skuži.
Cijela generacija zbog škole ne
spava,
Cijeli Brod je sada sa nama!*

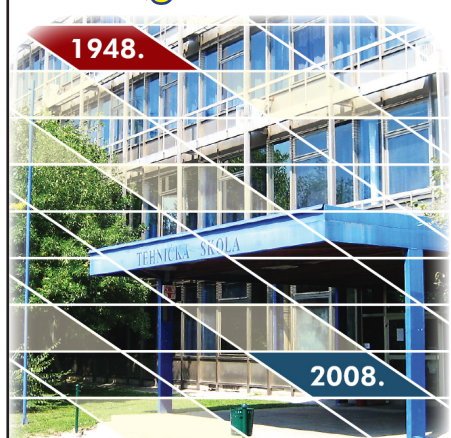
*Moja Tehnička,
Moja Tehnička,
Puna stakla, puna lima,
Tu te uvijek Janja snima,
Moja škola Tehnička.*

*Trudit ću se moram proći, al bez
popravka,
Bez ijednog ukora.
Novo zvono zvonu, novi ispit,
novi sat,
A šalabahtera nemam!*

*Moja Tehnička,
Moja Tehnička,
Puna stakla, puna lima,
Tu te uvijek Janja snima,
Moja škola Tehnička.*

Učenici Tehničke škole

Njeni zidovi će i dalje disati..

60

TEHNIČKA ŠKOLA
SLAVONSKI BROD

Profesori, sadašnji učenici, kao i mnogi roditelji, odazvali su se pozivu da pogledaju zbivanja u školi od 1948. godine pa sve do danas. Većina roditelja su bivši učenici naše škole koji su rado došli pogledati prezentaciju i pokušati se barem malo, u mislima, vratiti u svoje mladenačko doba. 13. listopada 2008. u 18.30 u amfiteatru je bilo predstavljanje Monografije Tehničke škole. U prezentacijama je prikazano mnogo zanimljivih stvari, od starih slika bivših učenika, vanjskog izgleda škole prije mnogo godina, zanimljivih događaja, do slika sadašnjih učenika, maturanata, a i profesora. Na predstavljanju Monografije mogli smo vidjeti i čuti brojne informacije o školi koje nam do sada nisu bile jasne niti poznate te biti zahvalni što ona još i danas «diše» nakon 60 godina svoga postojanja. Voditelji programa bili su učenici četvrtih razreda koji su nas vodili kroz prezentaciju na hrvatskom, ali i na engleskom jeziku. Najveću zaslugu za prezentaciju i organizaciju imale su prof. Nada Galić, urednica monografije i prof. Katica Opačak.

Na kraju predstavljanja, roditelji su pozvani da dođu po monografije koje su im dodijeljene. Cjelokupan dojam o predstavljanju monografije bio je izvrstan, osim manjih tehničkih problema koji su nakratko prekinuli prezentaciju, no nije za zamjeriti usporedivši trud i napor koje su si dale prof. Galić i prof. Opačak da sve bude u najboljem redu i da nam prikažu zbivanja u školi te da nas zadive svojim djelom, što su i učinile.

Bilo je jako dobro pogledati različite zgode i nezgode naših profesora i učenika, ali svega toga ne bi bilo da Tehnička škola nije opstala sve do danas. "Njeni zidovi i dalje će disati..."

Barbara Posavac, 2.A

Istina znanosti i istina vjere

...dva sata prošla u trenu, a uloga moderatora nije zahtijevala nikakav napor, bila je čisto zadovoljstvo.

Vjera i znanost se u mnogočemu razlikuju, barem se tako danas čini nekim ljudima. Mnogi pri pomisli na ova dva pojma stavljaju veliki upitnik. Smatraju da su vjera i znanost oduvijek bile dvije različite strane, dva različita svijeta, dvije različite «stranke» čija se mišljenja razilaze kada se postavljaju razna pitanja, najčešće o postanku svijeta. Tko je tome kriv i tko je pokrenuo taj sukob između vjere i znanosti te zašto se mnoge teorije, tvrdnje, dokazi i mišljenja sukobljavaju glede mnogih stvari? Na ova ćemo pitanja pokušati odgovoriti u razgovoru s prof. Snježanom Petrić-Glavaš, koja je bila moderator popularno-znanstvene tribine **Istina znanosti i istina vjere**.

Tribina je održana 6. listopada 2008. povodom 60 godina Tehničke škole, a gosti su bili poznati govornici akademik V. Paar i prof. dr. T. Ivančić.

omirljive suprotnosti, ali ja sam nekako uvijek znala da to nije tako. Sva ljudska iskustva koja se nisu mogla potvrditi eksperimentom i objasniti zdravim razumom proglašavana su praznovjernim zabludama. Iako nisam odgajana kao praktični vjernik, znala sam oduvijek da nismo samo tijelo i da u nama postoji nešto što je nemjerljivo i izmiče svakoj racionalnoj analizi. Još za vrijeme studija naišla sam na izraz „praznovjerice zdravog razuma“ koji me oduševio jer je potvrdio da sam na dobrom putu jer u suprotnom ništa ne bi imalo smisao. Znanost nam danas potvrđuje kako svaki naš atom funkcionira po istim vječnim zakonima koji reguliraju savršeno funkcioniranje svemira i da je svatko od nas svemir u malom, što znači da nam je priroda božanska i da su nam mogućnosti neograničene.

Kad to jednom prihvatite kao svoju istinu, život postaje puno smisleniji, a činjenica vlastite smrtnosti manje zastrašujuća. Na taj put nastojim ukazati svojim učenicima analizirajući s njima tekstove naših i svjetskih autora. Međusobno si pomažemo u tražanju za istinom. U svijetu koji veliča materijalne vrijednosti to nije

prof. dr. T. Ivančić., prof. S. Petrić-Glavaš i akademik V. Paar

Kako ste se našli u ulozi moderatora ove tribine?

Ulogu moderatora prihvatila sam jer mi je tema oduvijek zanimljiva, ali i zato što cijenim rad i postignuća g. Ivančića i g. Paara. O tome koliko je tema intrigantna i ljudima našega grada govori činjenica da je na tribinu došlo više od sedamsto ljudi, a zainteresiranih je bilo puno više.

Na kojim je temama došlo do sukoba mišljenja?

Sukoba zapravo nije bilo, bilo je to sučeljavanje stavova ljudi koji na različite načine tragaju za jednom istinom i nadopunjuju se u procesu iznalaženja načina na koji joj se približavaju.

Kakav je Vaš osobni stav o ovoj temi?

Moja generacija, pa i generacija vaših roditelja među kojima su često i moji bivši učenici, odgajana je u uvjerenju da su istine znanosti i istine vjere nep-

lako, ali je potrebnije nego ikad i ja s optimizmom gledam na budućnost ovoga svijeta. Baš kao i ljudski organizam i ljudska duša ima sposobnost samoiscjeljivanja i neće potonuti u kaos. Da u to zaista ne vjerujem, bilo bi mi teško raditi ovaj posao, a i odgajati svoju djecu i sudjelovati u odgoju unučadi.

Jeste li istu vjeru i optimizam otkrili i u Vaših sugovornika na tribini?

Da, kod obojice u podjednako mjeri. I znanstvenici i teolozi često su isključivi i prisvajaju si pravo na monopol u tumačenju prirode i Boga. Ali, te se isključivosti događaju samo onima koji su otkrili tek male djeliće puta ka istini i pogrešno ih protumačili. Mene je gospodin Ivančić već u prvom susretu oduševio spontanošću i optimizmom kojima svjedoči o radosti svojih traganja i otkrivanja. Taj se dojam potvrdio i pri ovom susretu. Obojica sugovornika autentična su u iznošenju svojih stavova, tako da su

Najčešća pitanja koje se postavljaju su: Kako je nastao svijet? Kako se razvijao? Koji su njegovi počeci? Što je bilo prije no što je stvorena zemlja te kako se iz malih stvari razvio ovako veliki svijet. Znanstvenici smatraju da je Zemlja nastala iz tzv. „Velikog praska“ koji do danas još nije skroz utvrđen. No, postavlja se pitanje kako je taj prasak uopće i nastao? Odakle sva ta smjesa tvari? Što je prije toga bilo? I tako možemo ići u nedogled s pitanjima koja se roje u našim glavama, a ona su najčešće tabu tema za nas jer neki smatraju da bi takva pitanja mnoge ljude bacila u sukob i zaratila nekada dobre prijatelje. Postoje razne teorije koje pokušavaju odgonetnuti kako je nastala Zemlja i svemir. Nama je jasno da se ni od čega ne može dobiti nešto. Tako da je pitanje nastanka svemira najtajnovitije, najprovokativnije te najškakljivije pitanje koje se danas može postaviti. Veliko je i isto tako zagonetno pitanje, što je prije nastalo: „Kokoš ili jaje?“, na što opet nema odgovora, tako se barem čini. Na neka pitanja jednostavno nema odgovora koji bi sa 100%-tnom sigurnošću mogla pobiti sve sumnje. Mnogi smatraju da je za sukob vjere i znanosti kriv jedino čovjek koji si dopušta mnoge stvari koje će objasniti u nastavku. Živimo u svijetu koji je pun raznih dobrih i loših strana. U ljudskom se mozgu razvijaju razne teorije, sumnje, nagađanja i slične stvari koje nas bacaju na daljnja razmišljanja te se tako odlučimo na neke pothvate u životu na koje smo spremni bilo da želimo privući nečiju pažnju, bilo da želimo doći do izražaja u današnjem društvu. Na taj način izmišljamo razne stvari kako bi dobili nečiju naklonost i razvili neke svoje inovacije koje su loše i one stvaraju sukobe. Nije sve tako kako se čini jer ljudski način razmišljanja ne želi vidjeti kako neke stvari stoje. Mnogi su u zabludi kada misle da su vjera i znanost u sukobu. Znanost i vjera su dva krila čovjeka. Ona jedna drugu nadopunjuju. Svi mi imamo moć razuma, spoznaje i sami možemo razlučiti što je dobro, kako reagirati na neke situacije i mi smo ti koji upravljamo svojim životima i na nama je hoćemo li vjerovati lažima i zabludama drugih ljudi ili se malo informirati i tek onda razlučiti što je istina, a što hrpa netočnih činjenica.

Barbara Posavac, 2.A

Tehnološki pogled u budućnost

Ivan Vidaković, glavni direktor IBM-a.

Povodom 60 godina rada škole organizirana je stručna tribina „Tehnološki pogled u budućnost“. Tribina se održala u ponedjeljak, 27. listopada 2008. godine s početkom u 16 sati u amfiteatru Tehničke škole. Tribinu je predvodio Ivan Vidaković, glavni direktor IBM-a. Odazvao se na poziv profesorice Nade Vuković. Ivan Vidaković rodio se u Slav. Brodu i u njemu proveo đačko doba. Četvrti razred srednje škole završio je u Americi. Visoko obrazovanje stekao je na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu.

Vrhunski smo u tehnologiji, a pojedincu se omogućuje da napreduje. Bitno mi je da je sustav vrijednosti u IBM-u dosta sličan mome.

Koje je područje u kojem tvrtka djeluje?

Bavi se proizvodnjom vrhunske tehnologije, vrhunskog infrastrukturnog softvera, razvojem i plementacijom usluga dodatnom vrijednošću.

Koji su najprepoznatljiviji i najnoviji proizvodi?

IBM nije tvrtka koja izbaci jedan proizvod koji svi prepoznaju. Mainframe je noviji proizvod. To je veliko računalo na kojem radi desetke tisuća ljudi.

Rođeni ste u Slavonskom Brodu. Koje Vas uspomene vežu uz Slavonski Brod?

Vežu me najljepše uspomene. Đačko i studentsko doba. To svatko zna tek kad završi školu i krene raditi. Onda se sjeti koliko je vremena i prijatelja imao, kako je sve bilo lagano. Poslije obveze povuku svoje.

Srednju školu završili ste u SAD-u? Možete li usporediti srednjoškolsko obrazovanje kod nas i tamo?

Tri razreda srednje sam završio u Slav. Brodu, a četvrti u SAD-u s odličnim. Razlika je ogromna. Kod nas je popust na količinu znanja, učenje napamet, a u SAD-u kreativno i analitičko razmišljanje. Mi učimo povijest od Adama i Eve do danas, a oni u godini izaberu određenu godinu iz Drugog svjetskog rata i analiziraju poglede, uspoređuju što su koje novine pisale, analiza politike, razloga, utjecaja, posljedica.

U fizici nema učenja formula, već se daje eksperiment i onda studenti moraju donositi zaključke što i kako se dogodilo. Sami dolaze do rješenja.

Što bi preporučili mladom čovjeku koji se školuje, a želi se zaposliti u IBM-u? Da uvijek bude ono što je.

Profesorica Vuković je na tribini spomenula snove o čovjeku na letećem tepihu. Kako se može ostvariti taj san? Rješenje za sve je bolest. Da ljudi nemaju više nedostataka, nego da se rađaju zdravi, da žive zdravo i da imaju tisuću želja.

Čemu možemo zahvaliti što ste naš gost?

Pozivu i vašoj profesorici Nadi Vuković. Uvijek se odazovem i nikada mi nije teško otići negdje gdje ljudi žele čuti što se događa u svijetu, i tehnološkom i poslovnom i globalnom, pogotovo ako je u Slavonskom Brodu. Za Slavonski Brod, ako treba, i u ponoć doći, ja sam ovdje.

Što nam možete reći o IBM-u? Kakva je to tvrtka i čime se bavi?

To je tvrtka koja se bavi vrhunskom tehnologijom, softverom i uslugama. Najveća uslužna tvrtka na svijetu, najveća hardverska tvrtka na svijetu, najveća obrazovna organizacija na svijetu-znači jedna ogromna tvrtka koja izuzetno puno pozornosti daje obrazovanju, istraživanju i razvoju, a sve je usmjereno prema zadovoljavanju potreba krajnjeg korisnika. Naš uspjeh je kada smo isporučili dobro rješenje, integrirali procese u nečiju tvrtku, prodali računalo, izradili infrastrukturu... Mi smo zadovoljni kada je naš korisnik zadovoljan.

Cijeli radni vijek ste u IBM-u. Možete li ukratko opisati početničke korake u IBM-u?

Počeo sam kao sustavski programer. Četrnaest mjeseci sam radio na velikom računalu i onda su me zvali iz marketinga i rekli da žele da prijeđem u marketing. To mi je bilo šokantno jer se nisam vidio kao osoba u marketingu i prodaji. Postavio sam tri pitanja:

Prvo je bilo: Hoću li ostati u dodiru s tehnologijom? – odgovor je bio da.

Drugo je bilo: Isporučimo li mi ono što potpišemo, obećamo? – odgovor je bio da.

Treće je bilo: Ako mi se ne sviđa, mogu li se vratiti? – odgovor je bio da.

Tako sam prešao u marketing i prodaju i nisam se nikada više vratio.

Zašto ste se odlučili vezati uz IBM?

Smatram da su mogućnosti učenja u IBM-u fantastične, uvijek me je vodila mogućnost kontinuiranog usavršavanja. U tome je IBM fantastična firma, s druge strane je najbolja tehnološka tvrtka na svijetu.

Heladija Čurić, 3.F

S 4 se prolazi, a s 5 se pada!

Stručno vijeće strojarstva i elektrotehnike povodom 60 godina rada Tehničke škole održalo je stručni skup u subotu, 8. studenoga 2008. godine u 9:00 h u amfiteatru Tehničke škole. Prisustvovali su učenici trećih i četvrtih razreda iz smjera elektrotehnike te predavači strojarstva i elektrogrupe predmeta iz slavonskih županija, privrednici, profesori tehničke kulture osnovnih škola te predstavnici Zajednice tehničke kulture grada zainteresirani za ova predavanja i ostali gosti. Predavači su bili prof. dr. sc. Slavko Vidović koji je održao predavanje pod naslovom „Učenjem na poslu i učenjem od kupca do profita“, doc. dr. sc. Todor Ergić je održao predavanje o industrijskim robotima, Mato Galović, dipl. ing. str. je govorio o manipulaciji radnih komada uporabom robota SCORBOT ER 4-U te doc. dr. sc. Željko Ivandić koji se osvrnuo na mogućnosti metodičkog pristupa u nastavi strojarstva i elektrogrupe predmeta.

doc. dr. sc. Todor Ergić

Todor Ergić, predstojnik Zavoda za strojarstvo i konstrukciju Strojarskog fakulteta u Slavonskom Brodu, rekao nam je što ga je ustvari privuklo strojarstvu i zašto ga je robotika toliko zanimala da je na njoj diplomirao. Otkrio nam je da su i u njegovo vrijeme bježali s nastave, ali za razliku od nas koji se dimimo u kafićima pod „slobodnim“ satom, oni su sjedili kraj Save. Dok je išao u školu popularni su bili The Beatles i Rollingstones. Početnički koraci rada sa studentima su mu nevjerojatno iskustvo.

Koje je područje kojim se bavite?

Moje područje je mehanika i to dinamika strojeva. To su vibracije, mehanizmi, roboti, mjerenja. U praksi sam se bavio mjerenjima. Pomalo se bavim i projektiranjem. Zadnje što sam projektirao je jedna autodizalica za servisiranje unu-

tarnjih prostora koja može proći kroz vrlo male otvore.

Što Vas je privuklo robotici i strojarstvu?

(Smijeh) Odrastao sam kraj tvornice „Đuro Đaković“. Prvi put su me uveli u tvornicu kad sam imao osam mjeseci. Otac mi je dugi niz godina radio u „Đuri“. U to vrijeme baš i nije bilo televizora i kad su se ljudi družili, pričali su o proizvodnji i ljudima koji tamo rade i koje sam kasnije upoznao. Kad sam ih upoznao, izgledali su mi kao pravi, veliki inženjeri i kad sam ja postao inženjer, činilo mi se da ipak nisam taj pravi inženjer jer su mi oni uvijek izgledali kao u dječjim očima.

Kakvo je Vaše iskustvo sa studentima?

(Smijeh) Sa studentima sam počeo raditi 13.01.'71. godine. Tada sam postao demonstrator na FSB-u. Počeo sam raditi kao student i bio sam svojim kolegama na ispitu. Sjedio sam kraj profesora dok su moje kolege odgovorali. To mi je bilo

nevjerojatno iskustvo. Studenti dolaze k meni jer moraju kolokvirirati određene stvari kako bi dobili potpis da mogu pristupiti ispitu.

Imao sam saznanja o znanjima koja su oni imali, a kad su došli na ispit trema je činila svoje. Točno se moglo vidjeti kako trema djeluje na pojedine ljude. Pojedinci su jako dobro znali određene stvari, ali ih je trema blokirala.

Bili ste učenik ove škole. Zašto bi ste preporučili Tehničku školu i Strojarski fakultet?

Da, išao sam u ovu školu, a upisao sam je jer su je svi prijatelji iz razreda upisali. Moja preporuka je ono što je jedan Japanac rekao: „S 4 se prolazi, a s 5 se pada!“ – oni koji spavaju 5 sati padaju, a oni koji spavaju 4 sata prolaze. Znači, mora se jako, jako, jako puno raditi. Za sve što se u životu želi, mora se puno uložiti.

Heladija Ćurić, 3.F

Što znači biti velik čovjek

Teško mi je u jednom kratkom sastavu objasniti pojam ljudske veličine. Smatram da je takvo nešto nemoguće definirati jednom rečenicom, jednim odgovorom, a možda je najlakše spoznati kroz primjere iz kojih svatko za sebe može izvući zaključke. Nedavno sam čula priču o jednom poljskom svećeniku za vrijeme drugog svjetskog rata. Kada su nacisti htjeli strijelati majku s troje ili četvero male djece, taj svećenik se ponudio da njega strijeljaju, a njih puste iako je kao crkveni čovjek imao zaštitu i život mu nije bio ugrožen. Nacisti su prihvatili njegov prijedlog i strijeljali ga umjesto žene s malom djecom. Upravo njegov zemljak, pokojni Ivan Pavao II. koji je i pokrenuo postupak beatifikacije tog svećenika, drugi je izvrstan primjer. Ispovijedio je svog atentatora i oprostio mu. Pitam se, tko bi od nas učinio nešto slično?! Vjerujem da bismo bili puni mržnje i želje za osvetom. Ispravnost takvih postupaka, nesebičnih činova ljubavi i dobrote prema bilo kojem ljudskom biću, često se potruđi iz našeg ovozemaljskog života. Siromašan čovjek spasio je bogataševog sina od utapanja i nije htio ništa za uzvrat. Na bogataševo nastojanje, pristao je poslati svog sina na školovanje koje je taj bogataš financirao da bi se nakako odužio. Godinama kasnije, isti onaj bogatašev sin koji je spašen od utapanja, teško se razbolio, a život mu je spasio školovani sin siromaha koji je upravo otkrio novi lijek. Sin bogataša bio je Winston Churchill, a sin siromaha Alexander Fleming koji je zapravo otkrio pencilin. Sjetimo se danas Churchillove važne uloge u Drugom svjetskom ratu i važnosti pencilina u modernoj medicini... , a sve zbog nesebičnog djela jednog siromaha!! Churchillovom ocu svo njegovo materijalno bogatstvo ne bi moglo vratiti sina da se utopio, a tko zna kakva bi bila povijest ljudskog roda bez ova dva važna imena. Kroz ove primjere i još mnogo poznatih, a još više nama ne poznatih, vidimo što znači biti velik čovjek... ili da kažem... što znači biti čovjek uopće. I nepotrebno je i teško to opisivati riječima. Djela govore sama za sebe.

Tomislava Katinić, 1.G

560

40

560

40

560

Kavkaski krug kredom

U velikoj znatizelji posjetili smo naše vrijedne učenike koji se pripremaju za predstavu pod nazivom Kavkaski krug kredom. Sjeli smo te pozorno poslušali njihov nastup na probi. Po našem mišljenju sjajno su to odradili. Iako su dobili jako malo vremena za probe, odlično su to svladali i dali su si jako puno truda. Za predstavu je zaslužna i prof. Gabrijela Mofardin koja im pomaže u svladavanju teksta i koja je zaslužna i za njihovo dobro poznavanje stranog (njemačkog) jezika. Predstava se održava povodom 60 godina naše škole. U školi ima mnogo učenika kojima odlično ide njemački jezik, što su i dokazali. Dokaz je to da učenici naše škole nisu vezani samo uz strukovne predmete koji inače obilježavaju Tehničku školu.

Stipo Glavaš (4.g)
Ivan Marić (4.g)
Ivan Jozanović (4.a)
Josip Lucić (4.c)
Krunoslav Zec (4.b)
Antun Brdarević (4.b)
Toni Konjarević (4.c)
Josip Jelušić (4.c)

Marijana Mrvelj (2.e)
Ivona Vrljić (3.g)
Sanda Hadžiabdić (3.g)
Ivan Rubil (4.a)

Kristina Pavlović, 2.E
Kristina Jagodar, 2.E

Sportske aktivnosti

S totinjak učenika 27.10.2008. okupilo se pred dvoranom "Brod" u 12h da bi sudjelovali u krosu. Voditelji su bili prof. Zvonimir Grško i prof. Dario Botica. Glavni cilj bila je zabava i pokazati tko je brži. Natjecatelji se se dobrovoljno javljali, ali su i profesori izabrali učenike. Djevojke su dobile zadatak da otrče dva kruga, dok je za dečke vrijedilo tri kruga. U samome startu svi su se dečki odvojili. Zbog nepažnje profesora naš je pobjednik Alen Kovačević(4.E) otrčao četiri kruga, no uz ispriku sve se zaboravilo. Na drugom mjestu je Matej Sentinavac(3.H), a na trećem mjestu je Marko Čavčić(3.H). Kod djevojaka su se istaknule Maja Marijanović(3.G), na drugom mjestu je učenica Anita Đaković(4.G), a na trećem, ne manje važnom, je Katarina Bodružić(4.G). Nagrade za prva mjesta su bile nogometna lopta za Alena i odbojkaška lopta za Maju, nagrade su im dodijelili voditelji krosa. Prof. Botica uputio nas je u kros za sljedeću godinu. Sljedeće godine za dan škole održat će se treće natjecanje u krosu, što znači da će postati tradicija. Staza će biti atraktivnija i nagrade će biti za prva tri mjesta. Razgovarali smo sa Alenom i Majom i evo što su nam rekli.

Bavite li se aktivno nekim sportom?

Maja: *Ja ništa ne treniram, do pobjede sam slučajno došla.*

Alen: *Treniram nogomet već godinama, očekivao sam pobjedu. Cilj mi je biti na jednom od prva tri mjesta.*

Kako to da ste se odlučili natjecati?

Maja: *Prof mi je rekao da moram.*

Alen: *Prof. Mesić mi je rekla da moram*

sudjelovati.

Nakon stanke od pet minuta slijedio je mali nogomet. Ekipe koje su sudjelovale bile su : Ekipa Tehničke škole protiv ekipe Gimnazije "Matija Mesić". U ekipama su prednost za sudjelovanje imali stariji učenici. Igralo se 4+1. U dvorani se okupila solidna ekipa navijača. U prvim minutama povel je gimnazija, a konačan rezultat je bio 3:5 za Gimnaziju,

što znači da smo izgubili. Kapetan Tehničke škole je Josip Roso(3.F), a voditelj je prof. Grško. Gimnazijski kapetan bio je Miroslav Stefanović, njihov voditelj bio je Alen Čmelješević. Popričali smo s oba kapetana, slijede naša pitanja.

Što ste očekivali od ovog susreta?

Josip: *Naravno da smo očekivali pobjedu, inače smo jako dobra ekipa. A ovo nam je samo bio loš dan. Na školskom natjecanju će biti puno bolje.*

Miroslav: *Mislili smo pobijediti, drago nam je što jesmo. Jako smo zadovoljni rezultatom.*

Što poručujete svojim protivnicima za školsko natjecanje?

Josip: *Ne očekujte ponovnu pobjedu.*

Miroslav: *Pobijedit ćemo vas s većom razlikom nego sada.*

Nedugo zatim uslijedila je košarka, naši protivnici su opet bili gimnazijalci. Opet smo bili poraženi, završilo je s 57:60 za gimnaziju. Gimnaziju je vodio isti profesor, njihov kapetan je Harun Mujić

koji je samo kratko izjavio da je igra bila korektna i da pobjedu nikako nisu očekivali. Kapetan Tehničke škole bio je pričljiviji, ime mu je Ivan Simeon. Njegova prva izjava je bila da su oba sudca bili iz gimnazije pa malo sumnja u neke njihove odluke, a drugo mu je bilo da su očekivali pobjedu s velikom razlikom u rezultatu. Voditeljica naših košarkaša prof.

Dubravka Mesić dala je kratku izjavu: "Dečki su bili odlični, ponovno će se sukobiti za vrijeme školskog natjecanja i ja očekujem njihovu pobjedu". S velikom vjerom u naše ekipe završavamo ovaj članak i želimo im svu sreću u daljnjim natjecanjima.

Kristina Glavaš, 3.B
Ana Barbarić, 1.G

Vrijednost ljudskih odnosa

Mirjana Onukijević, pedagoginja

Naš osobni strah od srednje škole, nove sredine, društva, profesora, predmeta...topio se svakim danom. Brzo smo stekle nove prijatelje, prihvatile i svladale nove predmete, našle svoje mjesto u novoj sredini. Ono što nas je najviše iznenadilo je susretljivost profesora, njihova spremnost da nas saslušaju i pomognu savjetom. Ne osjetimo službeni zid na relaciji profesor-učenik. U svakom trenutku su nam dostupni, dopuštaju iznošenje našeg mišljenja i, što je najvažnije, nismo im broj, nego osoba. Tako je i naša pedagoginja, Mirjana Onukijević, pronašla vrijeme za nas te nas ljubazno uvrstila u svoj prepuni raspored. Zahvaljujući tome sada čitate ovaj intervju.

N: Tehnička škola je uključena u niz projekata. Možete li nam nešto reći o njima, tko su voditelji tih projekata i s kojom svrhom se izvode?

*P: U Tehničkoj je školi više projekata. Važan projekt je **Kvalitetna škola**, a on ima cilj poboljšati međusobne odnose svih sudionika u odgojno-obrazovnom procesu. Drugi projekt koji je važan za našu školu je projekt **Samovrjednovanja srednjih škola**. Ove godine su se prijavile 23 strukovne škole u RH koje će vrjednovati i samovrjednovati vlastiti rad. Kvaliteta se može osigurati samo trajnom provjerom i samoprovjerom dokle smo stigli i koji cilj želimo postići. Naša škola ima dva kritička prijatelja. To su profesori iz drugih škola koji nas posjećuju i vrjednuju razvojni plan škole. Jaš od 1997. god. škola provodi **školski preventivni program**, projekt prevencije ovis-*

nosti i prevencije nasilja. Razvojem socijalnih vještina potičemo zdrave stilove života i djelujemo na stavove učenika. Škola je također osnovala dvije vježbeničke tvrtke, a to su Art i Tradicija.

N: Na koji način, prema vašem mišljenju možemo poboljšati kvalitetu školovanja?

P: Nema tu puno mudrosti. To su samo rad, učenje novog, upornost i ljubav, a ljubav podrazumijeva sve, poštivanje, toleranciju, bolju komunikaciju. Da na početku znamo što želimo, a na kraju provjerimo jesmo li u tome uspjeli.

N: Živimo u vrijeme povećanog broja nasilja, nažalost i sa smrtnim posljedicama. Naše mišljenje je da je dijete zrcali svoju obitelj i sve dobro i zlo koje ono učini, potječe od odgoja iz doma. Što mi kao Tehnička škola možemo učiniti kako bismo motivirali učenike da prihvate svaku osobu kao jednako važnu sa svim njenim vrlinama i manama?

P: Samo osobna odgovornost. Ako je svatko osobno odgovoran da prihvati drugu osobu, a to što ima smeđe oči, plavu kosu, što je visok 2 m ili nizak, što govori ovako ili onako, znači prihvaćati razlike i biti strpljiv s drugima u suradnji i ljubavi. To je najveća vrijednost ljudskih odnosa. Tada će i nasilje biti smanjeno. Kada ja vjerujem u drugoga, neka on to isto čini, u najboljoj namjeri. Ako vjerujem drugima, onda nemam potrebu biti agresivan. Povjerenje je ključ odnosa s ljudima.

P: Samo osobna odgovornost. Ako je svatko osobno odgovoran da prihvati drugu osobu, a to što ima smeđe oči, plavu kosu, što je visok 2 m ili nizak, što govori ovako ili onako, znači prihvaćati razlike i biti strpljiv s drugima u suradnji i ljubavi. To je najveća vrijednost ljudskih odnosa. Tada će i nasilje biti smanjeno. Kada ja vjerujem u drugoga, neka on to isto čini, u najboljoj namjeri. Ako vjerujem drugima, onda nemam potrebu biti agresivan. Povjerenje je ključ odnosa s ljudima.

N: Na koji način Tehnička škola potiče učenike kako bi izrazili svoje kreativne sposobnosti te što učiniti ukoliko učenik ima poteškoća prilikom izražavanja istih?

P: Najvažniji su profesori i svi mi koji radimo s vama. Trebamo prepoznati s kojim darom je neki učenik došao u ovu školu, te pronaći najbolji način kako izraziti njegovu kreativnost. Ponuditi učeniku što više različitih izbora, da se on u njima pronađe i na kraju realizirati tu kreaciju. Tako da svaki učenik koji želi, može pokazati kreativnost na način koji to želi. Mislim da je najbolji primjer za to bila i naša svečana akademija. U njoj su naši učenici pokazali sve moguće oblike kreacije koji oni sami osmisle, a uz pomoć nastavnika i realiziraju.

N: Mislite li da smo mi, prvi razredi, pravilno odabrali srednju školu koja je jedna od važnih temelja željenom cilju?

P: Mislim da bi to pitanje trebala uputiti

vama. Vi osobno trebate biti sigurni u to je li to vaš pravi izbor. Ako je ova škola vaš pravi izbor, a ja ne sumnjam u to, onda ste vi na pravom putu da ostvarite baš ono što vi želite. Uspjeh i zadovoljstvo.

N: Mislite li da program Tehničke škole može pripremiti učenika za daljnji nastavak školovanja?

P: Da, može. A dokaz tome su svi ovi naši inženjeri, pravnici, liječnici, profesori i dr. Možete se uvjeriti i sami koliko je naših učenika danas u ovoj školi kao profesori. Bar em njih desetak su bivši učenici ove škole.

N: Je li ovaj posao kojim se danas bavite bio vaš osobni odabir ili stjecaj okolnosti?

P: To je bio moj osobni odabir i zato vjerujem da je bitno da svatko od nas kada bira, bira da bude što više u skladu sa sobom. Što zapravo želim, što zapravo mogu i koliko je to dobar izbor. Ja sam to željela još od osnovne škole.

N: Jeste li zadovoljni svojim poslom?

P: Jesam. Ovaj posao je izrazito kreativan jer jako puno svih programa, sve što se radi u školi, nastane ovdje. Najveći dio mog posla je rad s nastavnicima, ono što vi učenici ne vidite. Znači, da bi nastava bila unaprijeđena potrebno je jako puno zajedničke suradnje, propitivanja, analiza i sastanaka. Zajedničkom suradnjom stvaramo nove ideje, nove tehnologije rada te suvremene oblike poučavanja.

N: Kako uspijevate uskladiti privatno s poslovnim?

P: Mislim da svatko tko želi raditi više poslova odjedanput, baviti se nekim društvenim poslovima izvan škole, biti uključen u civilno društvo, mora dobro organizirati svoje vrijeme. U dobroj organizaciji vremena, svaka osoba nađe vrijeme za obitelj, posao, zabavu, putovanja i za druženje. Osobno, provodim jako malo vremena ispred TV-a. Smatram to gubljenjem vremena. Na TV-u gledam dokumentarne serije i ono što me zanima. Za to vrijeme ću radije biti s obitelji, popričati sa svojom prijateljicom, pročitati knjigu, pogledati neki dobar film, rekreirati se i sl.

N: Da možete promijeniti, što biste promijenili u svojoj osobnoj i poslovnoj karijeri?

P: Ne bih ništa mijenjala. Mislim da je ovo moj put koji sam izabrala i zadovoljna sam njime.

N: Hvala Vam. Bilo nam je drago razgovarati s Vama. Iz ovog razgovora možemo izvući važnu pouku, a to je da trebamo znati što želimo i tu želju ostvariti. Želimo Vam puno uspjeha i sreće u sadašnjim i budućim projektima.

Tomislava Katinić,
Antonia Alković, Matea Begić, 1.G

Tour de Matour

Predavanje o državnoj maturi održano je u amfiteatru naše škole. Presentacija je održana radi uklanjanja svih dvojbi glede mature. Iznimno je važna priprava učenika za način polaganja i sadržaj mature. Na pitanja o državnoj maturi odgovorila nam je profesorica Nada Galić, ispitni koordinator te nekoliko učenika.

N: Gdje možemo naći informacije o državnoj maturi?

Prof. Galić: Informacije o državnoj maturi možete dobiti od ispitnog koordinatora škole, ali i putem internetske stranice, na adresi www.ncvvo.hr. Važnije informacije sadržane su u brošuri «Ususret državnoj maturi» koja je isporučena svakome učeniku škole.

N: Čemu služi državna matura?

Prof. Galić: Državna matura je «ulaznica» za sveučilište, bez nje učenici ne mogu upisati fakultet. Oni koji žele studirati moraju položiti državnu maturu. Izbor je osobne naravi.

N: Koje su prednosti mature?

Prof. Galić: Prednosti državne mature su višestruke, počevši od pisanja ispita unutar škole koju učenici pohađaju što znači da nema psihičkih i financijskih napora za odlazak u sveučilišne gradove. Odabir studija ovisit će o uspjehu te bodovima ostvarenim na državnoj maturi.

Učenici koji su nam odgovorili na pitanja su: Maja Mišić 3.e, Davor Cibula 3.a, Josip Konečni 3.f i Antun Pavlović 3.f. Pa, da vidimo što u nam rekli.

N: Koliko si informiran/informirana o državnoj maturi?

Maja: Jako sam malo informirana o maturi, ali sve nejasnoće mi je objasnila profesorica Galić.

Davor: Nisam informiran i mnogo je stvari koje mi nisu jasne, znam tek ponešto što sam pročitao u priručniku koji smo dobili.

N: Hoćeš li se pripremati za maturu i koliko dugo?

Josip: Hoću, ali samo nekoliko dana prije jer smatram da nije potrebno dugo se pripremati.

Antun: Planiram proći na maturi, ali ne smatram da treba dugo učiti, tako da ću se pripremati tjedan dana prije.

Maja: Pripremat ću se mjesec dana prije ako ne zaboravim.

N: Planiraš li na fakultet i koliko će ti u tome pomoći državna matura?

Josip: Planiram na Pravni fakultet, no mislim da mi u tome neće puno pomoći matura.

Antun: Planiram na fakultet ili u Vojnu školu i mislim da će mi matura pri tome pomoći.

Davor: Želja mi je upisati Strojarski ili Građevinski fakultet, ali matura mi u tome neće puno pomoći.

N: Što bi ste poručili drugim učenicima trećih razreda?

Josip: Poručio bih svim učenicima da izađu na probnu maturu.

Davor: Mislim da treba štrajkati zbog državne mature. Zašto ne bi pisala maturu generacija koja je dobila besplatne knjige?!

Antun: Državna matura je vrlo korisna i mislim da svi trebaju izaći na nju kako bi utvrdili svoje znanje!

Matura je nešto što će nam pomoći da se unaprijedimo u životu, postavimo svoje ciljeve i saznamo koliko je važno znanje za naš daljnji život. Matura nam otvara vrata u daljnjem obrazovanju. Zato bi svi trebali izaći na ispit i osigurati si budućnost.

Ines Stjepanović, Nikolina Tomić, 3.B

RADIO

TEHNIČKAŠKOLA

105.06

Sjećanje za cijeli život

Dve godine, kao i prethodne, učenici prvih razreda naše škole po školskom planu i programu posjetili su Vukovar, Vinkovce, Ilok te Osijek. Kako bismo vam približili pojedinosti o putovanju zamolili smo profesora Ivana Jurišića za kratki intervju.

Što vi mislite o izletu Vukovar-Vinkovci-Ilok-Osijek?

Smatram da je to lijepo iz nekoliko razloga - učenici stječu kulturu putovanja, a i upoznaju se s gradovima istočne Slavonije.

Smatrate li da su ostali razredi nepravedno zakinuti za prigodu da se na putu druže i otkriju nešto novo o svojoj domovini?

Ne smatram jer smo organizirali putovanja tako da svaki razred negdje ide, npr., 1. razredi u Slavoniju, 2. razredi u Zagrebu, a 3. razredi na maturalac.

Kako biste Vi osmislili put na jedan dan kada biste imali tu mogućnost?

Ne bih puno odstupao od već provedenog plana.

Mislite li da je svjedočenje branitelja na Ovčari o strahovitim zločinima bilo neophodno? Njegove riječi ću pamtit i cijeloga života jer ne mogu vjerovati da je ljudski um kao nepobitno savršenstvo u stanju činiti takva užasna djela.

Podržavam izjavu i istinu branitelja i sudionika Domovinskog rata. Učenici su imali priliku iz prve ruke čuti o svim ratnim strahotama. Da nije bilo branitelja, ne bi bilo ni suverene RH. Mlađe generacije moraju biti upoznate sa svim što se dogodilo i na temelju toga, ali i svog osobnog rada, truda i zalaganja moraju kreirati svoj život u RH.

Kakvi su vaši dojmovi o ponašanju učenika tijekom putovanja?

Za svaku pohvalu.

Želite li istaknuti neku pojedinost koja se Vas osobno dojmila?

Zainteresiranost naših učenika, njihova disciplina i entuzijizam najbolji su primjeri kvalitete ovog putovanja.

Putovanja otvaraju nove vidike, šire i produbljuju nove spoznaje, a kada se događaju u ugodnom društvu imaju vrijednost sjećanja za cijeli život.

I, za kraj, zahvalila bih Vam na odvojenom vremenu za ovaj intervju..

Tomislava Katinić, 1.G

Prestani...mrzi me za promjenu!

Želim primiti tvoju ruku i ne znati gdje me vodiš. Želim voljeti i ne razmišljati o tome. Hajdemo na ono lijepo mjesto gdje stvarnost ne postoji, gdje ja ne postojim, gdje ti ne postojiš. Ponašat ćemo se kao da se prvi put vidimo, a pričat ćemo kao da se oduvijek znamo. I sve će biti baš tako i bit će toplo i sunce će zalaziti, a ti ćeš ležati tu kraj mene i šaputati mi na uho bisere. Trava će se kraj nas smijati, a iznad nas će letjeti avioni. Pričat ćemo gdje ćemo ići sutra. U Egipat ili London? Bit ćemo neodlučni i praviti ćemo se važni. I onda ćeš me pitati gdje sam bila svo ovo vrijeme, a ja ću u sebi reći: „Kraj tebe“ i pogledat ću te nasmiješeno i šutjeti.

A ti ćeš reći: „Da, znam.“

Možeš li mi reći gdje se nalazim, molim te? Možeš li mi pomoći danas jer sutra će biti tek sutra i sutra me više neće biti. Jednog dana ću opet pronaći ovaj svoj strah, ali ga se više neću bojati.

Poljubit ću ga u obraz.

Nesigurnost se oglašila na moju izravnu zapovijed da me ostavi na miru. Sad ću je morati smijeniti zbog toga. Na njezino će cijenjeno mjesto vjerojatno doći neka vrsta indiferentne zbuđenosti, ali navikla sam na to.

Reci mi sve što misliš da želim čuti samo da obuzdaš svoje uplašene strahove.

Reci mi da me mrziš iako u svom srcu znaš da nije tako.

Glumi da pada kiša kada suze krenu niz moje lice i da si hladan kao led kad ti je toplo kao pod suncem. I sve će biti u redu.

Pretvaranje. Nemoj se pretvarati o tome što osjećaš.

Nemoj biti kao ja.

Veličanstven spektar noći ostavljam iza sebe. Debela se magla izvija u obzorima mrtvila, a svaka vrsta misli zaledi se u trenutku kada kroz vene prošeta onaj osjećaj da mi nešto nedostaje ove noći.

I dok pospane ulice presijavaju neke stare uspomene, ja želim da si ovdje sa mnom i da gledaš ovo isto nebo sa mnom. Osjećaji nekad znaju prevariti, ali ti se nemoj zavarati. Samo dođi ovdje sada i reci mi...što ima kod tebe?

Tišina ne može čovjeka ravnodušnim.

Ima nešto mistično u tome kada šutiš i kada samo sjediš zamišljen. I kada me pogledaš. I kada te pogledam. I kada se razumijemo.

Vrisak zvijezda ubio je tišinu.

Pogledi govore sve!

Josipa Božić, 4.G

Bez dobre komunikacije, mi smo izgubljeni

Reci ću da te mrzim zato što me voliš i da idem negdje. Pokušaj tišinom reći ono što već odavno znam.

Oči govore ono što ti šutiš.

I možda jednom, jednom kad sve bitno postane nebitno i kad sve što je značilo ostane ništa i u prošlosti, možda ćeš mi tada reći sve što sada šutiš. Ali, možda.

Beskompromisno tužna pjevam onu tihu, tužnu pjesmu. Tiho, tiho kao najveću tajnu šapućem njene stihove nadajući se da...hm...samo se nadajući. Cvijeće je beskompromisno umrlo u snu.

Poželjati te ponovo bio bi prevelik rizik. Zato se samozavaravam da mi nije hladno i da ne trebam tvoj zagrljaj kao šal.

Pogledi često rade zabranjene stvari. Govore ono što ne smiju reći, a nisu toga ni svjesni.

Ne smijemo se više gledati, moglo bi postati opasno i moglo bi postati slatko i moglo bi postati sve, a ne bi smjelo.

Možda jednom...opet...ponovo ti i ja...ponekad..., a možda i ne! Slušam ono što ne govoriš i ti to znaš.

Zašto nikada ne radim ono što volim? Zašto se uvijek moram probuditi kada te sanjam? –zato. Je li „zato“ diplomatski odgovor? Opet me gledaš onako. Tvoji pogledi loše utječu na mene. Tako ja mislim, a ja sam uvijek u pravu u našoj situaciji. Sad me tvoji pogledi i bole, zbog boli koju ja tebi iz dana u dan, iz mjeseca u mjesec, iz godine u godinu nanosim.

Ah, ta moda

Moda 1970.

Neki se vole oblačiti športski, neki šminkerski, neki pankerski, neki rokerski, urbano i romantično. Neki vole nositi odjeću poznatih modnih kreatora kao što su: Valentino Garavani, Gabrielle Coco Chanel, Cavalli, Versace, Escada i D&G. Mladi pokušavaju pratiti modu uz različite medije, ali katkad je jako teško jer nemaju novca za skupi odjeću s markom. Ima jako puno medija kao što su tv i razni časopisi koji nam govore kako se valja primjereno oblačiti svome izgledu i godinama, što je IN, a što definitivno treba izbaciti iz svoga ormara. Po mome mišljenju i po mišljenju mnogih osoba, časopisi kao što su O.K. i TEEN mogu nam reći sve o modi, na kojim mjestima se može kupiti određena "krpica" i kolika je cijena. U časopisima su mnoge poznate osobe i njihovi stilovi i, naravno, kad čitamo uvijek možemo naći nešto i za sebe. Izdvojiti ću nekoliko osoba i njihove stilove, npr., Rihanna sve češće ima šminkerski stil, a Avril ima opravdanu titulu punk princeze. O modi se može puno pričati, ali zaključujemo da bismo se dobro obukli, ipak treba imati malo više novca...

Da članak bude zanimljiviji uzela sam dvoje "profesionalnih" manekena kako bih komentirala njihov stil oblačenja, a to su Tomislava Katinić i Daniel Krijan iz 1.g razreda. Pa, evo, pogledajte ih.. Tomislava nosi crne rifle kojima učinak daje plava i bijela majica sa svjetlucavim odsjajem, a naš modni mačak, Daniel, nosi rifle i zelenkastu jaknu. Uz tu odjeću na nogicama nose i "šlapice".. Tko zna, možda nakon ovoga postanu pravi modeli!?

Uz naše modele napravila sam i intervju s prof. Opačak koja nam je otkrila svoj stil i dala nam neke savjete.

N: Pratite li modu i imate li svoj stil?

Ne pratim modu, imam svoj vlastiti stil.

Koja vam je najdraža, a koja najgora boja?

Volim nositi crnu i bijelu boju, a još mi je draga i crvena, ali ne volim žutu.

Što najviše volite nositi?

Volim nositi svu vrstu odjeće, a najviše hlače.

Volite li nositi modne dodatke?

Obožavam. Imam izgrađen vlastiti stil i taj stil upotpunjavaju torbice, remeni, cipele, nakit i različiti šalovi.

I za kraj, prof. Opačak nam je dala nekoliko savjeta.

Nikad ne budite pomodni i ne slušajte razne utjecaje već držite svoj stil.

I, najvažnije iz svega toga je to da ODJEĆA NE ČINI ČOVJEKA, VEĆ JE VAŽNA UNUTRAŠNJOST.

Zahvaljujemo prof. Opačak što je pristala na ovaj mali intervju i na njezinim savjetima. Svima vama preporučujem da pročitate savjete prof. Opačak i da razmislite o svemu jer ODIJELO NE ČINI ČOVJEKA...

Moda je već stoljećima zanimacija svakog čovjeka koja se mijenja. Ona predstavlja karakter neke osobe i njegov stil. Modu su u početku činile duge haljine s korzetima, a sada, hvala Bogu, imamo mnogo različitih "stvarčica i krpica".

Danas je praćenje mode zanimacija mladih, koje su boje ove godine IN, velike ili male torbice, odjeća s markom, kakve cipele, kakav nakit nositi i još mnogo toga... Svim tim se mi zamaramo, ali, naravno, svatko ima svoj stil.

Danas je praćenje mode zanimacija mladih, koje su boje ove godine IN, velike ili male torbice, odjeća s markom, kakve cipele, kakav nakit nositi i još mnogo toga... Svim tim se mi zamaramo, ali, naravno, svatko ima svoj stil.

Moda 2009.

Raskoš običaja

Dva dana u Malom Lošinj mislim da će svima ostati u sjećanju.

Bilo je odlično, super društvo, odlična zabava. Jednostavno nismo mogli poželjeti ništa bolje.

U izvrsno osmišljenom programu naših profesorica sudjelovao je tamburaški sastav „ Tehničar“ koji je u svojoj izvedbi bio izvrstan. Glazba je privukla mnoge posjetitelje i prolaznike, a ovdje su im se pridružile i tri djevojke - Ana, Josipa i Nikolina obučene u slavonsku narodnu nošnju. Uz zvuk tamburice i pjesmu Marka Markovića (1.B) i Josipa Domo-rada (1.B) mnogi su i zaplesali, a neki su uživali samo slušajući. Uz sav taj ples i pjevanje moralo se nešto dobro i pojesti. Na štandu kojeg su pripremile profesoricke Zdravka Gaić, Vesna Terzin i Katica Opačak te dvije mame, moglo se naći domaće kobasice, sira, čvaraka, raznih vrsta kruhova, kolača pa čak i domaće rakije. Ali ne brinite, rakija je bila ovdje s dopuštanjem. Uz mnogo pjesme i plesa počelo se skupljati sve više ljudi. Bilo je ovdje domaćina, ljudi iz mnogih stranih zemalja te nekolicina Slavonaca. Mnogi se nisu mogli nadiviti slavonskoj nošnji pa su nas slikali za uspomenu. Moglo bi se reći da smo bili glavna atrakcija u Malom Lošinj. Trudili smo se predstaviti školu i našu Brodsko – Posavsku županiju najbolje što znamo. Mislim da smo u tome i uspjeli. Na licima profesora i profesorica blistao je osmeh i oduševljenje. Mi smo priču u Malom Lošinj završili s jednim dobrim bečarcem, a ja ću ovu priču završiti još većim pozdravom čitateljima „Tehničara“.

Gabriela Gavrić, 1.G

Nikolina Margetić, 2.A

No nejm bend

Josip i Filip, članovi "No nejm benda"

Kada smo ih prvi puta čule i vidjele, odmah smo znale da ćemo morati saznati nešto više o tom bendu. I tako smo se malo raspitivale i saznale nešto više. Otkrile smo da su dva sudionika benda učenici naše škole. Idu u 3.f razred, a zovu se Filip i Josip. Evo što su nam oni otkrili o bendu:

Ime benda?

No nejm bend.

Kad je osnovan?

1 mjesec prije nastupa u KKD "Ivani Brlić-Mažuranić".

Kako je osnovan (na koji način)?

Slučajno, dugim palniranjem...

Filip: Okupio sam poznanike koji imaju neke veze s glazbom...i tako je nastao bend.

Sudionici benda (Tko što svira? Tko pjeva?)

Mladen: bubnjar

Filip: ritam gitara i vokal

Dominik: solo gitara

Iva: klavijature i vokal (Filipova sestrična)

Josip: pjevač

Ante: bas gitara

Gdje se sastajete?

Kod Filipa u podrumu.

Pjevate li pjesme samo naših izvođača ili se ovdje nađe i pokoji strani?

Mi pjevamo sve.

Jeste li napisali neke svoje pjesme i uglazbili ih ili to kanite učiniti za određeno vrijeme?

Ma, jok, a kanimo kad napišemo pjesme...

Jeste li imali tremu prije nastupa?

DA. Trema je bila velika!

Koliko odvajate vremena za vježbanje (probu)?

Oko 3 sata tjedno.

Bliži li vam se ikakav nastup u Brodu i okolici?

Valjda u 12. i 5. mjesecu...

Pored svih obveza nalazite li slobodnog vremena za obitelj, prijatelje, djevojke, školu i kako ga provodite?

Imamo slobodnog vremena! Provodimo ga:

Filip: - za računalom, s curom

Josip: - idem van, idem na kave, pjevam po kući pa se mama ljuti...

Kakvi ste učenici?

Vrlo dobri. (Da je bolje, ne bi bilo dobro)

Što mislite studirati?

Mislimo studirati građevinu.

Mislite li da ste postali slavni nakon nastupa u I.B.-Mažuranić?

Mislimo da ne...

Imate li hobije?

Filip: sviram, odbojka, računalo, košarka, to je to, ali i pečem palačinke...

Josip: pjevam, čuvam sestru, kuham, odbojka i košarka...

Gdje izlazite?

U Exkluziv, Cezar, Valinor, Rupa, Alterego, San Marco.

Kakvo piće u gradu najčešće pijete?

F: bambus

J: stock- cola, pivo

Kanite li se i dalje baviti glazbom?

Naravno!

Imate li još koju strast osim glazbe?

Filip: rad u školskim novinama, hodanje iz škole...

Josip: hodam sam, slušam glazbu...

Gdje se vidite za 10 godina?

Filip: sa ženom i djecom i super poslom!

Josip: imat ću ženu i djecu, bit ću arhitekt, pjevati u slobodno vrijeme!

Nešto za kraj?

Filip: nadam se da ćemo imati sljedeći nastup pa da opet dođete.

btw: ne dirajte mi sestričnu!

Josip: Ovaj razgovor je bio do... Pozdrav svima!

Barbara Posavac,
Nikolina Margetić, 2.A

Hip hop

Hip hop je kulturni pokret koji je započeo među urbanim Afro-Amerikancima, Jamajčanima i Portorikancima u Bronxu, kvartu New Yorka tijekom ranih 1970-tih i otad se proširio po cijelom svijetu. Četiri glavna obilježja ili „elementa“ hip-hop kulture su MC-anje (repanje), DJ-anje, grafiti i breakdance. Neki smatraju beatbox petim elementom hip-hopa; neki bi dodali politički aktivizam, hip-hop modu, hip-hop sleng, double dutching (urbana forma preskakanja užeta) ili druge elemente kao važne dijelove hip-hopa. Pojam je otad postao publici sinonim za hip-hop ili rap glazbu. Najpopularniji bronxovski DJ-i poput Kool Herca, Afrika Bambaatae i Grandmaster Flasha počeli su miksat dvije snimke iste pjesme da bi ritmovi trajali duže, s brzim cuttingima na miksetama. Bubnjarska dionica od 20 sekundi mogla je biti pretvorena u petominutni mix. DJ Kool Herc jednog je dana uzeo svoj stari gramofon i improvizirajući shvatio da se povlačenjem ploče naprijed-nazad dobiva novi zvuk, te da se kombiniranjem i brzinom može sasvim promijeniti funkcija gramofona kakva je tada postojala. U početku se koristilo miješanje funka i disca kao glazbena podloga na koju su izvođači pričali svoju priču, tj. iznosili svoje stavove o svijetu i stvarima koje ih okružuju. Na kvartovskim je zabavama na pozornici nastupao reper i iza njega DJ koji mu je bio glazbena podrška, a ljudi su s rukama u zraku skakali, plesali uz funky ritam i jednostavno se zabavljali. Nakon Kool Herca pojavila su se

Školski biseri

Na satu hrvatskog jezika:

Profesorica: Kako se ostvaruje jezik?

Učenik: Tipkovnicom?

Profesorica: Fonem „n“ nije obojan u riječi.

Učenik: Je, u plavo.

Profesorica: Što je alofon?

Učenik: Je li to ono kad se javljaš na telefon?

Profesorica: Glasovna promjena nepostojana „e“ se događa u nekim dijelovima Hrvatske, npr. u međimurskom kraju...

Učenik: Kaj-kej

Profesorica: Sibilarizirajte riječ propuh.

Učenik: Promaja

Drugi učenik je tako i napisao.

Učenik pred kraj sata: Osigurač u mozgu mi polako pregorava.

Heladija Čurić, 3.F

još dva DJ-a koja će na ovu vrstu glazbe imati veliki utjecaj: Grandmaster Flash i Afrika Baambaata. Rap su odveli na višu razinu te mu dali novi zvuk i svježinu koristeći 'electro' zvučeve i ritam koji je nazvan „breakbeat“ prema plesačima koji su u parkovima plesali (breakdance) i zabavljali prolaznike. Početkom 1990-tih hip hop dostiže popularnost rocka, a do 2002. ga daleko prestiže u vidu popularnosti. Poznatiji raperi su : 2pac, Wu Tang Clan, Snoop Dogg, Eminem, Dr.Dre, Ja Rule, Busta Rhymes, The Game, Jay-Z, Ice-T, X-zibit, Lil Wayne, Cypress Hill, DMX itd. Svi koji vole ovu vrstu glazbe u gradu je mogu slušati u Cezaru i Rupu.

Katarina Ruškan, 3.G

Punk

Ovaj pokret je nastao početkom sedamdesetih u Engleskoj. Punkeri se okupljaju na ulicama i trgovima, šokiraju svojim izgledom gdje god da se pojave, protiv se društvenim pravilima, ne vjeruju u budućnost, autsajderi su. Njihov moto glasi: **PUNK NIJE MRTAV!!!** Veliko «A» znači anarhija (bezakonje). Oblače se upadljivo: karirane hlače, poderane majice, remenje, ziherice...Evo i jedan kratki intervju s pankericom iz naše škole, Marijanom. Evo što nam ona ima za reći o punku:

Kako to da si uopće postala punkerica?

Na mene je najviše utjecao buraz. Prvo sam slušala metal pa sam prešla na rock te sada najviše slušam punk.

Koje punk grupe slušaš?

Hladno pivo, Gužva u 16-ercu, Đubrivo, Six pack, Sex pistols, Clash, Ramones, Exploited...

Kako se oblačiš?

Nosim: crnu odjeću, karirane hlače, martensice, skejterice, ziherice, remenje, bedževe sa znakovima punka...Obično se šminkam u crno uz crveni ruž.

Gdje izlaziš?

Nažalost, u Brodu nema nikakvih punk klubova, ali izlazim gdje i većina alternativaca, u Rupu i Derby.

Što misliš o zaštitnom znaku punka- anarhiji?

Mislim da ne bi trebalo biti anarhije. Potrebna je vlast da bi bilo mira među ljudima.

I, za kraj, tvoj životni moto je...

TOTALNO DRUKČIJA OD SVIH!!!

Ana Barbarić, 1.G

Rock and Roll

Rock je najizraženiji stil zabave i glazbe koji je nastao u SAD-u 30-ih godina dvadesetog stoljeća. Izražavajući pobunu prema autoritetima neobuzdanom energijom, zarazio je mladi naraštaj ubrzo osvojivši cijeli svijet. Rock je postao i više nego samo glazbeni stil: to je način drukčijeg izražavanja i ponašanja i posebnog stila odijevanja i svega ostaloga.

Novi stil odmah je prihvatila široka publika ne mareći za razlike među nacijama, rasama i

bogatstvom. Rock je doživio nevjerojatni uspon tijekom 60-ih i 70-ih godina 20. stoljeća, a s Beatlesima započinje prava invazija britanskih rock-sastava. Uobičajeni rock sastav ima vokalnog solistu, dvije električne gitare, bas gitaru koja upotpunjuje zvuk električne gitare, bubnjeve i klavijature. Kao kulturni fenomen, društveni utjecaj rocka na svijet se ne može usporediti s bilo kojom drugom vrstom glazbe. Neki kažu da je rock zaustavio ratove i proširio mir i toleranciju, dok neki drugi tvrde da je iskvario nevine i proširio nemoralnost.

Sve u svemu, svi mi volimo slušati ovu vrstu glazbe jer nas razvedri kad smo tužni, ojača kad smo nesigurni te nas napuni novom energijom. Pjesme nastale u duhu rocka nas diraju u srce i zauvijek će ostati klasici uz koje smo odrasli i živjeli.

Ivona Vrljić, 3.G

Vježbenička tvrtka Tradicija

Projekt Vježbenička tvrtka zasigurno oplemenjuje nastavu i školovanje, socijalizira i učenicima širi vidike. Uči se iz stvarnih situacija što doprinosi samopouzdanju učenika te ih motivira za daljnje napredovanje.

Tehnička škola Slavonki Brod započela je u školskoj godini 2003./2004. s projektom vježbeničke tvrtke. Isti projekt započet je s ciljem da učenici-sudionici projekta osnivaju svoje fiktivne tvrtke u kojima će se rad odvijati kao u pravim tvrtkama u stvarnom gospodarskom svijetu. Vježbeničke tvrtke su osmišljene kao edukativno poslovni sustav pomoću kojega se simulira odvijanje stvarnih poslovnih procesa. Tijekom sudjelovanja naše škole u projektu Vježbeničke tvrtke u razdoblju od 2003.-2006. školske godine učenici naše škole su idejno razradili i projektom potkrijepili poslovne planove za

značajnoj je mjeri doprinio afirmaciji svakog učenika-sudionika projekta ponaosob kao i same Tehničke škole Slavonki Brod kao institucije, a sve u cilju suvremenijeg i praktično primjenjivijeg stjecanja znanja. Trenutno u Tehničkoj školi Slavonki Brod posluju dvije vježbeničke tvrtke i to ART d.o.o. za proizvodnju nakita, božićnih čestitki i božićnih ukrasa i poduzeće Tradicija d.o.o. za izradu, proizvodnju i trgovinu tradicionalnih proizvoda ovoga kraja. Vježbenička tvrtka ART d.o.o. je polučila neočekivani uspjeh na Sajmu učeničkih poduzeća održanom u prosincu 2006. u Osijeku s osvojene tri nagrade u tri različite kategorije od ukupno 27 sudionika učeničkih poduzeća iz RH i drugih država. Poduzeće Tradicija osnovano je 2007. godine i već se predstavilo na Danima kruha u Tehničkoj školi, prezentaciji projekta u Gradskom poglavarstvu, Katarinskom sajmu i

Božićnom sajmu i Sajmu Vježbeničkih tvrtki u Jastrebarskom. Kako su se naše učenice snašle u ulozi poduzetnica te kakvi su dojmovi prvih poduzetničkih koraka ispričale su nam Ana Fogadić, Tina Bilić, Sanda Hadžiabdić, Barbara Bogdanović, Mateja Kovač, Ivana Karlović, Irena Hajdarević i

Amela Dugalić.

Kako i zašto ste se odlučile za sudjelovanje u projektu Vježbeničke tvrtke?

Sanda: *Željela sam na bolji način iskoristiti svoje slobodno vrijeme, a više vremena provoditi s društvom.*

Tina: *U našoj školi postoje mnoge aktivnosti, a budući da se ni u jednoj od njih nisam pronašla, čim sam doznala za Vježbeničku tvrtku, prijavila sam se za sudjelovanje na tom projektu.*

Ana i Irena: *Odlučile smo se za sud-*

jelovanje jer nam se činilo zanimljivo, zanima nas takav način rada i htjele smo naučiti nešto novo.

Koji su vam bili najveći izazovi i problemi?

Barabra i Amela: *Najveći izazov i problem bila je realizacija poslovnog plana, osmišljavanje izgleda štanda i kreiranje kataloga u kojemu smo predstavile svoje proizvode.*

Mateja i Ivana: *Nama je najveći izazov predstavljalo poštivanje rokova, što je vrlo važno za naše buduće zanimanje. Problema s praktičnim radom nismo imale, ali imale smo manjih poteškoća s opremom.*

Kakvi su vam budući planovi-želite li realizirati ideju u poduzetnički pothvat? Što vam je potrebno za to?

Sanda: *Planovi svakog od nas drukčiji su pa tako i odluke i potrebe. Sigurno je samo to da trebamo podršku. I, najvažnije od svega, volju za radom.*

Ana: *U budućnosti želimo još bolje poslovati, zadovoljne smo što smo uspjele svoju ideju pretvoriti u proizvod. Možda bismo se mogle udružiti s još nekim poduzećem te na taj način proširiti asortiman svojih proizvoda, odnosno ponudu.*

Što ste naučile?

Tina i Mateja: *Naučile smo sve o poslovnom procesu, od proizvodnje do prodaje. Dakle, sve od smišljanja poslovnog plana i proizvoda, njegove realizacije pa do njegovog plasmana na tržište.*

Amela: *Naučile smo, prije svega, da se trudom i radom može puno postići kako i gdje nabaviti potreban materijal, kako proizvoditi i na koji način prodati taj proizvod.*

Ivana: *Naučile smo surađivati, poštivati rokove i da rad ne mora biti dosadan i naporan, već može biti i zanimljiv.*

**Zvezdana Došlić, prof.
Ana Fogadić, 3.G
Sanda Hadžiabdić, 3.G**

13 vježbeničkih tvrtki.

Sa sigurnošću možemo konstatirati da je uvođenje projekta Vježbenička tvrtka te njegovo inkorporiranje u školski sustav i obrazovni program naše škole kao dodatne nastave u potpunosti uspio, a isti je polučio značajan i zamijećen uspjeh.

Velik broj učenika pokazao je zanimanje za rad i sudjelovanje u istom projektu koji na idealan način značajno doprinosi daljnjem kvalitetnom i praktičnom obrazovanju. Sam projekt Vježbeničke tvrtke u

Budi informiran

Što je novo?

Samovrjednovanje srednjih škola u koje je uključena i Tehnička škola Slavonski Brod.

Organizator projekta?

Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

Što je to?

Samovrjednovanje je proces kojim se sustavno prati, analizira i procjenjuje uspješnost sveukupnog rada kako bi se trajno unaprijedila kvaliteta i stvorilo poticajno radno ozračje.

Zašto?

„Škole u Hrvatskoj su obvezne koristiti rezultate nacionalnih ispita i sve druge pokazatelje uspješnosti odgojno-obrazovnog rada za analizu i samovrjednovanje, radi

trajnog unaprjeđivanja kvalitete rada škole (Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, Članak 88.)“.

Tim za kvalitetu

ravnateljica škole – Janja Brekalo
pedagoginja škole – Mirjana Onukijević
koordinatorica NI – Nada Galić
nastavnica matematike - Ljubica Medak
nastavnica stranog jezika - Gabrijela Mofardin
predstavnik Vijeća roditelja - Maja Jukić

Suradnici mreže

Suradnik mreže podrške samovrjednovanju škola je stručnjak iz odgojno-obrazovnog područja koji je posebno educiran da prati i potpomaže proces samovrjednovanja škole. To su: Kristina Gugić, pedagoginja Klara Šćuka, dipl.inž.agronomije

AKTIVNOSTI PROJEKTA “SAM-OVRJEDNOVANJE U SREDNJIM ŠKOLAMA” u šk. g. 2008./2009. provode se kroz edukaciju suradnika Mreže, nekoliko posjeta suradnika Mreže školi koja je uključena u projekt, razmjenu iskustava suradnika Mreže, izvješća o projektu prema obrascima NCVVO-a

Osposobljavanje za:

1. osposobljavanje u području informatike (Word, Excell, Power point...)
2. osposobljavanje za zanimanje računalni operater
3. osposobljavanje za zanimanje operater CNC strojeva
4. ECDL – informatičko znanje

Obrazovanje uz rad

Usavršavanje za:

- područje strojarstva: industrijski poslovođa
- područje elektrotehnike, majstor specijalist za:
 1. računalstvo
 2. nadzemne mreže
 3. kableske mreže
 4. javnu rasvjetu
 5. transformatorske stanice
- zaštita od požara

Obrazovanje odraslih postoji za sljedeća zanimanja:

1. građevinski tehničar-visokogradnja
2. građevinski tehničar-niskogradnja
3. geodetski tehničar
4. strojarski tehničar
5. strojarsko-tehnološki tehničar
6. tehničar za energetiku
7. elektrotehničar
8. tehničar za elektroniku
9. tehničar za elektrostrojarstvo
10. tehničar za elektroenergetiku
11. tehničar cestovnog prometa
12. tehničar unutarnjeg transporta
13. računalni tehničar u strojarstvu
14. tehničar zaštite osoba i imovine

Samoća

Ne postoji niti jedan čovjek na ovoj kugli zemaljskoj koji se nije nikada osjećao usamljeno. Možda nismo niti svjesni toga da mi sami ponekad dozivamo samoću kojoj se jako teško oduprijeti kada je prisutna među nama. Ponekad imamo dojam da nas nitko ne razumije niti je ikome stalo do nas. No, to nije tako. Dakako da postoje ljudi koji nas pokušavaju ohrabriti i biti uz nas onda kada je to najpotrebnije. U prvom redu, to su naši roditelji koji brinu o nama. U ovim ludim godinama ni mi ne razumijemo sve oko sebe te se pokušavamo prilagoditi društvu u kojem se krećemo, no ono nas ponekad i ne prihvati, a to je možda i najbitniji razlog naše usamljenosti. Kada osjetimo samoću, sve oko nas je tmurno, svijet doživljavamo kao jednu dosadnu priču kojoj nema kraja, gubimo volju za prijatelje, obitelj, školu, sve nam je crno-bijelo. Samoća i osjećaj odbačenosti, zajedno s tugom dolaze kada nam manjka samopouzdanja i sigurnosti, a bez toga će nam se život pretvoriti u obeshrabrujuću bitku s nama samima i okolinom. Da bismo izbjegli usamljenost, a pri tome stekli samopouzdanje te vjeru u sebe, moramo promijeniti neke svoje, inače dosadne i beživotne, svakodnevne navike po kojima nas pamte kao tajnovite, pomalo mračne, nemotivirane i usamljene osobe. Kada nismo zadovoljni svojim izgledom(boja kose, nokti, zubi, velik nos i sl.), često padamo u depresiju, ne slušamo ljude oko sebe, ne doživljavamo nikoga, osjećamo se usamljeno. To nikako nije dobro jer na taj način gubimo vjeru u sebe, a time nam samopouzdanje nestaje. Da bismo bili optimističniji, moramo pronaći nešto na sebi ili u sebi što nam se sviđa, ne mora to biti fizički izgled, nego naša osobnost, otkvačenost, pričljivost. Svatko od nas je po nečemu poseban i ističe se među masom te posjeduje jedan, do sada možda neotkriveni talent a toga nije niti svjestan. Mnogi od nas su veoma kreativni, ali tu svoju kreativnost ne pokazuju drugima,

no kada bi i ostali saznali za tu našu kreativnu stranu, sigurno bi nam se divili jer smo posebni i imamo nešto što ovi ne posjeduju. Naša nam kreativna strana može podići raspoloženje i osjetit ćemo da nas nešto ispunjava, osjećamo sreću, imamo dojam da još bolje možemo napredovati i za tren nam život postane za trunčicu bolji. To,

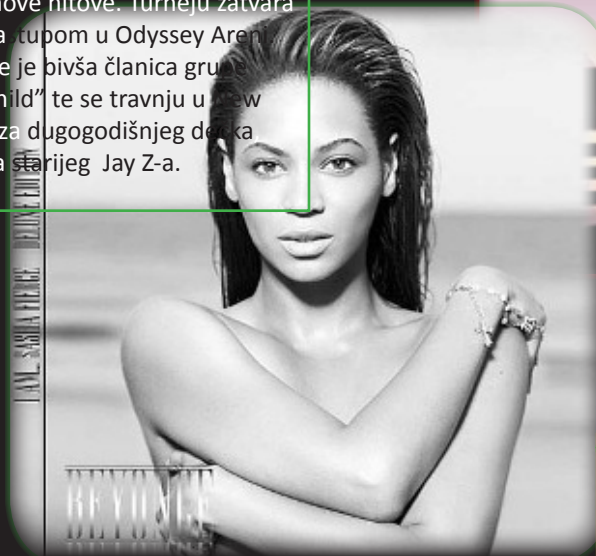
dakako, nije sve. O sebi moramo govoriti u najboljem smislu te imati o sebi dobro mišljenje. Ne mislim u smislu umišljenosti jer se najčešće zna "izjaloviti", nego trebamo biti zahvalni i zadovoljni što imamo priliku za normalan život. Kada bismo pogledali djecu iz siromašnih afričkih i drugih zemalja, tada bismo bili zahvalni na normalnom načinu življenja, ne bismo se žalili ni na što. Vjera u sebe stječe se optimističnim načinom razmišljanja. Poznato je da u životu bolje prolaze ljudi koji na svakodnevne probleme, stres i frustracije gledaju s mnogo pozitivnih razmišljanja, u problemima nalaze dobre stvari te upute kako postupati sljedeći put kako se problemi ne bi ponovili. Budi svoj najbolji prijatelj i nemoj sve svoje greške shvaćati osobno i preuveličavati ih jer ćeš tako gledati unatrag i u sebi misliti: „Što bi bilo, kad bi bilo...?“ Prošlost ne možeš promijeniti, ali na budućnost možeš utjecati te s viškom samopouzdanja, osjećajem ispunjenosti i sreće možeš imati bolju budućnost te ćeš takav biti prihvaćen u društvu i biti okružen s pravim prijateljima. Svatko od nas ima pravog prijatelja koji nas razumije, no ne moramo mi imati samo jednoga. Ako se opustimo i budemo otkvaćeni, oni će sami dolaziti nama. Smijeh je također presudan za stjecanje novih prijateljstava. Nitko se ne želi kretati u društvu koje je stalno ozbiljno i kada si u razgovoru s tim osobama, nikada ne znaš na čemu si. Pitaš se kako se postaviti prema njima, što oni misle o tebi... Opusti se, nasmiješi se, iskoristi svoje talente, razmišljaj pozitivno, stvori o sebi bolju i lijepšu sliku, otvori se drugima, reci što te muči, budi svoj najbolji prijatelj, ispunjavaj svoje obveze. Takvim ćeš stavom pronaći u sebi neprocjenjivi biser, drugi će te prihvatiti, izgradit ćeš vjeru u sebe, a time i samopouzdanje i , što je najbitnije, osjećaj usamljenosti, nelagode, tuge, grča u želucu, jednostavno će nestati. Zapamtite, ako sami sebe poštujemo, poštovat će nas i drugi!!!

Barbara Posavac, 2.A

Beyonce

Beyonce Knowles (27) uskoro kreće na svoju novu europsku turneju. Ta popularna pjevačica cijelu će godinu promovirati svoj treći studijski album "I Am". Turneja se otvara velikim koncertom u Zagrebu 26. travnja u Areni. Nakon Zagreba nastupat će i u drugim većim europskim gradovima poput Beča, Budimpešte, Praga, Rotterdam... Cijena ulaznice vrtjet će se od pristupačnih 140 kn do vrhglavih 700 kn. Beyonce bi na koncertima trebala pjevati oko dva sata stare i nove hitove. Turneju zatvara u Belfastu nastupom u Odyssey Areni. Inače Beyonce je bivša članica grupe "Destiny's Child" te se travnju u New Yorku udala za dugogodišnjeg dečka deset godina starijeg Jay Z-a.

EXIT 09 Fest

EXIT 09 će biti održan od 9-12.7.2009. kao i uvijek do sada u Novom Sadu. To je ljetni glazbeni festival koji se održava jednom godišnje od 2000. godine i obično traje četiri dana. Festival je opstao i pored finansijskih i drugih problema koji su ga pratili i razvio se u ono što danas predstavlja. Cijene ulaznica kreću se od 492 kuna za četverodnevnu ulaznicu, 672 kune za paket, dok cijena kampa ostaje istih 180 kuna.

Tomislava Katičić, 1.G

GOING TO EXIT FESTIVAL?

Depeche Mode

U sklopu turneje „Tour of the Universe 2009.“ u Areni Zagreb 21. svibnja nastupit će Depeche Mode. Ulaznice za Tuborg Green Fest – Depeche Mode u prodaji su po cijeni od 330 kn do 500 kn. Trebao bi to biti cjelovečernji koncert u Areni Zagreb te bi poznata grupa trebala promovirati svoj dvanaesti studijski album, čiji je izlazak najavljen za travanj. O kakvom se spektaklu radi, mislim da dovoljno govori samo podatak da je u prva dva dana prodano više od tisuću ulaznica.

Franz Ferdinand

Škotska rock-grupa Franz Ferdinand osvaja svijet početkom 2004. godine svojim hit singlovima 'Take Me Out', 'Matinee' i 'This Fire'. U posljednjih pet godina Franz Ferdinand osvojili su svjetske top-liste, osvojili su i neke od najprestižnijih svjetskih glazbenih nagrada, među kojima su Grammy, MTV i Brit Awards te i na taj način potvrdili svoj status jedne od vodećih svjetskih glazbenih atrakcija. Škotska senzacija Franz Ferdinand nastupit će na ovogodišnjem T-mobile INmusic Festivalu, 24. i 25. lipnja i predstaviti svoj novi studijski album 'Tonight: Franz Ferdinand'.

DEPECHE MODE

William Patrick je skejter iz Kalifornije i skejta 3 godine.

Cijeli dan pokušava napraviti trick BS Boardslide.

Jako je ljut jer stalno pada, i neuspjeva napraviti trick.

I kad je daska pogodila rail uspio je odkliziti i sletiti trick.

